

(2011 Δ1)

Αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις και αντλώντας στοιχεία από το κείμενο που σας δίνεται, να αναφερθείτε στις επιπτώσεις από την άφιξη των Μικρασιατών προσφύγων στον τομέα της ελληνικής βιομηχανίας. Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ

Αξιοσημείωτες ήταν οι επιπτώσεις από την εγκατάσταση των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και της ανατολικής Θράκης και στον επιχειρηματικό τομέα. Η εσωτερική αγορά διευρύνθηκε με την προσθήκη μεγάλου αριθμού καταναλωτών ενώ, ταυτόχρονα, από τον αστικό προσφυγικό πληθυσμό αντλήθηκε φθηνό εργατικό δυναμικό αλλά και ειδικευμένοι τεχνίτες. Η χώρα πλουτίστηκε με ανθρώπους δεδομένης επιχειρηματικής ικανότητας και πείρας, που πρωταγωνιστούσαν στις μεγάλες αγορές της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι, όπως αναφέρεται στην έκδοση της ΚΤΕ του 1926, στους 7.000 εμπόρους και βιομηχάνους γραμμένους στο Επιμελητήριο της Αθήνας, οι χίλιοι ήταν πρόσφυγες, ενώ στον Πειραιά η αναλογία ήταν μεγαλύτερη. Από την αρχή η πολιτική της ΕΑΠ ενθάρρυνε την εγκατάσταση βιομηχανιών στους συνοικισμούς, με σκοπό την εκτόνωση της ανεργίας. Επρόκειτο όμως, κατά το μεγαλύτερο μέρος, για μικρές βιοτεχνικές μονάδες, οι οποίες ενισχύθηκαν από το κράτος, την ΕΑΠ ή την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, με κοινωνικά και όχι αναπτυξιακά κριτήρια. Καινούριοι βιομηχανικοί-βιοτεχνικοί κλάδοι αναπτύχθηκαν (ταπητουργία, μεταξουργία, πλαστικά, βυρσοδεψία) και δόθηκε νέα ώθηση στην κλωστοϋφαντουργία και τη βιοτεχνία ειδών διατροφής. Άνθιση γνώρισε και η βιομηχανία οικοδομικών υλικών, ο μόνος κλάδος που υποκατέστησε μαζικά τις εισαγωγές στο Μεσοπόλεμο. Στη δεκαετία 1922-1932 διπλασιάστηκε ο αριθμός των βιομηχανικών μονάδων και αυξήθηκε ο όγκος και η αξία της παραγωγής, χωρίς όμως να επέλθει κάποια δομική αλλαγή. Η βιομηχανία θα αρχίσει να κινείται με ταχύτερους ρυθμούς το 1931, χάρη κυρίως στην πολιτική υποκατάστασης των εξαγωγών που ακολουθεί το ελληνικό κράτος μετά την κατάρρευση του διεθνούς νομισματικού συστήματος.

Γ. Γιαννακόπουλος, «Η Ελλάδα με τους πρόσφυγες. Η δύσκολη προσαρμογή στις νέες συνθήκες», στο: Β. Παναγιωτόπουλος (επιμ.), Ιστορία του Νέου Ελληνισμού, 1770-2000, 7ο ς τόμος: Ο Μεσοπόλεμος, 1922-1940: Από την Αβασίλευτη Δημοκρατία στη Δικτατορία της 4ης Αυγούστου, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 2003, σσ. 97-98.

(ΟΜΟΓΕΝΩΝ 2013 Δ1).

Αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις και αντλώντας στοιχεία από τα κείμενα που σας δίνονται, να αναφερθείτε στη συμβολή των Μικρασιατών προσφύγων στον πολιτισμό και στη διαμόρφωση της ελληνικής ταυτότητας. Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α Οι προσφυγικοί συνοικισμοί [...] αποτέλεσαν τα κέντρα ανάπτυξης ενός μικρασιατικού, ενός προσφυγικού, αν μπορώ να τον αποκαλέσω έτσι, πολιτισμού. Με αυτή τη διατύπωση δεν εννοώ μόνο την κουζίνα και τα φαγητά, δεν εννοώ τα τραγούδια (ρεμπέτικα, ανατολίτικα νανουρίσματα), δεν εννοώ την ιδιαιτερότητα της γλώσσας, των εθίμων, το διάκοσμο στα σπίτια, τους κήπους κ.λ.π. Εννοώ μια άλλη, γενικότερη αντίληψη για τη ζωή, μια άλλη αντίληψη πολιτισμού. Ενώ η προσφυγική τους κατάσταση έκλεινε και περιόριζε αυτούς τους ανθρώπους στα όρια του προσφυγικού συνοικισμού, ενώ λοιπόν η κατάστασή τους, τους επέβαλλε μια ζωή απολύτως εσωστρεφή, οι Μικρασιάτες πρόσφυγες ζούσαν μέσα στους συνοικισμούς τους με έναν εντελώς εξωστρεφή τρόπο. Ανέπτυσαν μια τεράστια συλλογικότητα στην καθημερινή ζωή, μια συλλογικότητα που εκδηλωνόταν έξω από τα σπίτια: στις πλατείες, στις ταβέρνες, στα στέκια των συνοικισμών, αλλά και στα πεζοδρόμια των συνοικισμών τους. Σιγά σιγά οι κλειστοί προσφυγικοί συνοικισμοί έγιναν φορείς στο πλαίσιο των αστικών κέντρων μιας ανοιχτής, εξωστρεφούς καθημερινότητας. [...] Στο πλαίσιο των προσφυγικών συνοικισμών λοιπόν αναπτύχθηκε μια λαϊκή κουλτούρα, [...] που ξεκινούσε από τον Καραγκιόζη και έφτανε σε πιο σύνθετες μορφές εξωστρέφειας. Αυτή η κουλτούρα ξεκίνησε ως προσφυγική και σταδιακά έγινε ελληνική λαϊκή κουλτούρα. Σία Αναγνωστοπούλου, «Κοινωνικές και πολιτισμικές επιδράσεις από την εγκατάσταση των προσφύγων» στο Η Ελληνοτουρκική Ανταλλαγή πληθυσμών, Αθήνα, εκδ. Κριτική, 2006, σσ. 260-261

ΚΕΙΜΕΝΟ Β [...] Με την είσοδο του μικρασιατικού πληθυσμού στην Ελλάδα αναβίωσαν βυζαντινές παραδόσεις στην εικονογραφία και η ορθόδοξη χριστιανική θεολογία αναζωογονήθηκε [...]. Οι νεοφερμένοι έφεραν μαζί τους διαφορετικές γευστικές παραδόσεις, δηλωτικές ως προς την ταυτότητα [...]. Πολύ σημαντική ήταν επίσης η επιρροή των προσφύγων της Μικράς Ασίας στην αστική λαϊκή μουσική, ειδικά με το «ρεμπέτικο» [...]· οι ντόπιες χορευτικές και μουσικές παραδόσεις, εμπλουτίστηκαν περαιτέρω από την εισαγωγή ποντιακών και άλλων στοιχείων από τη Μικρά Ασία με την ίδρυση αγροτικών προσφυγικών οικισμών σε όλη την Ελλάδα [...]. Οι επιρροές στις ελληνικές λογοτεχνικές αναζητήσεις ήταν επίσης βαθιές. Ένα ξεχωριστό λογοτεχνικό είδος άνθισε στην Ελλάδα [...], που άντλησε την έμπνευσή του από το όραμα των «χαμένων πατρίδων», ενώ η ποίηση και το θέατρο επηρεάστηκαν βαθιά από την εμπειρία του εκτοπισμού. Renée Hirschon, «Τα αποτελέσματα της Ανταλλαγής» στο ίδιο, σ. 171.

